

PETRE CIOTLOȘ

Președintele Casei Naționale de Pensii:

"AȘ DORI SĂ LE TRANSMITEȚI CITITORILOR DUMNEAVOASTRĂ CĂ NOI SUNTEM DATORI SĂ LE REZOLVĂM PROBLEMELE ȘI VOM ÎNCERCA ACEASTA!"

A trecut deja un an jumate de la votarea în Parlamentul României a unei noi legi a pensiilor, lege care să corespundă legislației Uniunii Europene. Această nouă lege repune în drepturi pe cei care au plătit cotizația de pensie în România, dar care sunt acum cetățenii altor state. Noua legea are însă încă multe "detalii" ne puse la punct. Unele din motivele obiective le expune mai jos președintele Casei Naționale de Pensii și Alte Drepturi Sociale, Petre Ciotloș, dar nu puține sunt acelea care țin de o gândire greoaie și de atitudinea salariaților. L-am întâlnit atît pe președintele Casei de Pensii, cît și pe câțiva salariați de aici care se ocupă de relațiile cu "românii din afară". Vă prezint mai jos aceste discuții. Aveți puncte de vedere, trimiteți-le direct președintelui Casei de Pensii, dar și celor de la direcția Comunicări, Relații Internaționale și Aplicare Acorduri! Poate prin impulsurile și sugestiile dvs., "detaliile" care mai crează probleme rezolvării cererilor dvs. se vor rezolva mai repede!

Silvia Constantinescu: Mă adresez dvs. în dorința de a elucidă unele probleme, sau mai bine zis greutăți pe care le-au întâmpinat cititorii CURIERULUI ROMÂNESC, atunci când au venit la București să-și ceară dreptul de pensie pe perioada lucrată în România. Dar doresc să respect tradiția publicației și de aceea vă rog să vă prezentați singur. Cine sunteți domnule Ciotloș?

Petre Ciotloș: Sunt Secretar de Stat în Ministerul Muncii și Solidarității Sociale din România și în același timp Președintele Casei Naționale de Pensii și alte Drepturi Sociale. De profesie sunt informatician; lucrez de 30 și ceva de ani în zona pensiilor; am participat la construcția primului și acutalului sistem informatic. Cam atîta. Sunt căsătorit; din păcate n-am copii.

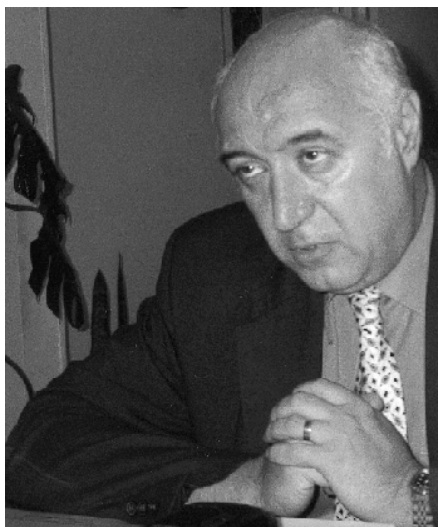
S.C.: Ce pasiuni aveți? Ce cărți citiți? Ce muzică vă place?

P.C.: Pasiunea vieții mele este informatica. Ce cărți citeam, pentru că în ultima perioadă citeam tot mai puțin, pentru că ajung foarte, foarte târziu acasă... Citec cărțile tehnice ca ceva obligatoriu, dar și literatură beletristică. Îmi place muzica de operă și de balet. "Don Qujote" îmi place foarte mult.

S.C.: Să trecem acum la întrebările de interes pentru cititorii mei. În numerele trecute ale CURIERULUI ROMÂNESC am publicat două interviuri, unul cu ministru Smaranda Dobrescu anul trecut și apoi cu noul ministru Marian Sârbu despre noua lege a pensiilor. Cititorii CURIERULUI ROMÂNESC au venit cu publicația cu interviuri în mână la București sau la alte filiale din țară să-și ceară drepturile de pensie. Unii au fost bine primiți, alții au avut probleme. Personal am urmat drumul făcut de unii din cititorii mei care au avut probleme, și din păcate am constatat că era adevărat ce povesteau.

Pentru primirea pensiei se cere depunerea unor acte pentru calcularea corectă a pensiei. Printre aceste acte este și originalul cărții de muncă. Cei care au emigrat din România au primit la data plecării o adeverință cu specificarea locului de muncă și a perioadei lucrate. Pentru calcularea pensiei se cere și specificarea salariului. Dacă n-o au, trebuie să procure adeverințe de la respectivele locuri de muncă. Dacă cineva a lucrat la 5-6-7-10 locuri și în diferite localități, dacă unele din aceste întreprinderi s-au desființat, solicitantii domiciliați în alte țări sunt în imposibilitatea de a depune acest act; și chiar dacă vin în țară, este imposibil să străbată acum țara în lung și lat pentru acest act. De ce nu puneți dvs. la dispoziția solicitantului acest serviciu?

P.C.: Hai să împărțim problemele! În primul rând este vorba de perioada anterioară intrării în vigoare a legii 19, perioadă când drept la pensie aveau numai cetățenii români și cei cu dublă cetățenie și perioade contribuie pe legea 19, când toți care au prestat muncă în România au dreptul la pensie. Buun! Acesta este primul aspect. Al doilea aspect: cartea de muncă se referă efectiv la perioada anterioară lui 1 aprilie 2001, deci ceea ce urmează după 1 aprilie 2001. Când legea a intrat în vigoare, se bazează nu pe cartea de muncă, ci pe contribuții plătite, cum probabil este și în Suedia. Deci, dacă s-a plătit contribuția de asigurări socială, acest lucru se

Domnul Petre Ciotloș,
președintele Casei Naționale de Pensii.
Foto: Octavian Ciupitu / © CR.

înregistrează la Casa Teritorială de Pensie și-n baza acestei înregistrări există stagiul de cotizare sau nu există. Deci, acum vorbim probabil de perioadă anterioară.

S.C.: Sigur că de această perioadă vorbim!

P.C.: Dacă este vorba de situația care ați prezentat-o, a existat, și mai nou există, în cadrul Casei Naționale, ceva similar în cadrul Oficiului de Evidență a Documentelor de Asigurare, care a fost chiar sub ordinea mea pe vremea când eram directorul Oficiului Central de Plata Pensiilor. Acest Oficiu de Evidență a Documentelor de Asigurare, în cazul cetățenilor care părăseau țara, le oprea cartea de muncă și le elibera acea adeverință asupra vechimii în muncă prestate în România. Pe vechia legislație contau, după cum bine știți, 5 ani lucrați consecutivi din ultimii 10, deci aria de acoperire a vechimii era mult mai mică decât pretinde legea 19 - întreaga perioadă de activitate prestată în România. Ca atare, lucrurile erau mai simple atunci în România, dar mai complicate și mai corecte, zicem noi, după noua legislație. Ca atare, există și acum în cadrul Casei Naționale o direcție care se cheamă Direcția de Evidență a Contribuabilului, la nivel național, este o direcție nou înființată, care n-a existat, care include și oficiul acesta, care se ocupă cu certificarea vechimilor prestate în România de cetățeni, inclusiv de cetățeni care și-au pierdut cetățenia română. Deci, cine se adresează acestui oficiu, acesta este în măsură, prin intermediul Direcției de Comunicare și Relații Internaționale (DCRI) să rezolve această problemă. Deci, traseul corect este ca cetățenii străini să se adreseze Casei Naționale de Pensii, Direcției de Comunicare și Relații Internaționale, care va întreprinde în țară demersurile pentru ceea ce cer penții.

S.C.: Se percepe vreo taxă pentru acest serviciu?

P.C.: Deocamdată vreau să vă spun, Casa Națională funcționează de 8 luni și este încă în curs de punere pe picioare, să spunem așa. Vă spunem înainte de interviu că noi ne pregătim să ne mutăm în următoarele două săptămâni în noul sediu al Casei. Acum funcționăm în mai multe spații din București; am avut de pus la punct o multime de acte suplimentare necesare funcționării legii. Eu fac o divagație aicea. După cum știți, legea prevedea un an de grație; ea a fost promulgată și publicată în Monitorul Oficial la 1 aprilie 2000. În anul acela ar fi trebuit să se înființeze Casa, această organizație să înceapă să fie construită, deci să existe statut, sediu, staff, să i se pună șefi - tot ce înseamnă o nouă organizație, urmând ca anul următor să fie pusă în vigoare legea, deci din punct de vedere juridic să înceapă să funcționeze. Din păcate, acest lucru nu s-a făcut. Casa a început să funcționeze, s-au făcut transferurile de personal, dar pe vechile locuri; eu am fost numit la sfârșitul lui ianuarie în această funcție și din aceste motive au fost construite o multime de acte juridice complementare, deci suplimentarea aplicării legii, foarte multe norme metodologice, inclusiv unele modificări aduse legii, căci altfel nu putem s-o punem în funcțiune.

Revenind la întrebarea dvs., nu am stabilit dacă va fi o taxă pentru așa ceva. Există o prevedere a legii, și dați-mi voie să o studiez, mi-ați dat o idee, dar nu în sensul să penalizăm niște oameni, care spune că "orice activitate pe care o fac salariații Casei, care nu este legată de stabilirea și plata pensiei, ar trebui să se perceapă plată". Deci asta este o treabă direct legată de plata pensiei. Și pot deja să vă dau răspunsul, când mă gândesc la lege, că nu va fi nici o taxă. Deci se taxează orice altă activitate pe care o fac salariații, care nu este legată de stabilirea și plata pensiei.

S.C.: Statul român a făcut o greșală că foștilor cetățeni le-a eliberat acte care astăzi nu au valabilitate integrală, aceste adeverințe pe care dvs. nu le acceptați astăzi...

P.C.: Recunosc că nu sunt foarte în temă cum arată acea adeverință; eu știu însă că în foarte multe cazuri s-a dispus de cartea de muncă și că în general se dispune de aceasta.

S.C.: O altă situație care este foarte neplăcută pentru cei care-și cer drepturile de pensie este pretenția dvs. ca solicitantul de pensie să aibe un "mandatar". De ce nu se depune pensia într-un cont pe care vi-l indică pensionarul, mai ales atunci când acesta dorește să-și primească drepturile de pensie în lei, aici în România? De ce trebuie să existe un mandatar?

P.C.: Deci, hai să separăm și aicea, căci sunt două aspecte. Primul este stabilirea dreptului de pensie, deci o persoană care vine din Suedia se poate adresa Casei Naționale și de aici este treaba noastră internă pe care o s-o stabilim prin procedurile noastre, pentru că noi am gândit o astfel de situație. Noi ca instituție nu putem efectua plăți directe, pentru că așa este construit sistemul de pensii din România. Deci trebuie să găsim pe cineva, care poate efectua aceasta. Când ajungem la problema plății pensiilor, este mai delicat. De ce?